

Bevezetés az EU–Japán gazdasági partnerségi megállapodáshoz

Élelmiszerbiztonság, valamint állat- és növényegészségügy (SPS)

Hogyan biztosítja a megállapodás az élelmiszer-biztonsági előírásokat az EU-ban?

Az EU-hoz hasonlóan Japánban is a világ legszigorúbb élelmiszer-biztonsági előírásait alkalmazza. Japán például nem engedélyezi a növekedési hormonok használatát a marhahústermelés során. Ezenkívül a japán fogyasztók számára rendkívül fontosak a GMO-kat ellenőrző szabályozások.

A többi uniós kereskedelmi megállapodáshoz hasonlóan az EU-Japán kereskedelmi megállapodás semmilyen módon nem fogja befolyásolni az élelmiszerbiztonság, valamint állat- és növényegészségügy védelmének szintjét.

Ez azt jelenti, hogy az összes, Japánból behozott termék meg kell, hogy feleljen az uniós előírásoknak. Ide tartozik a hormonkezelt marhahúsokra vonatkozó uniós tilalom vagy az antibiotikumok használatára vonatkozó szabályozás.

Ezen túlmenően az állati termékeknek Japánból az EU-ba irányuló összes behozatalát a jelenlegi rendszerhez hasonlóan továbbra is állategészségügyi bizonyítványnak kell majd kísélnie.

Ilyen bizonyítványt kizárólag olyan illetékes hatóság adhat ki Japánban, amelyet a Bizottság hivatalosan is elismert olyan testületként, amely képes tanúsítani az uniós behozatali követelményeknek való megfelelést.

A megállapodás teljes mértékben összhangban áll a hatályos élelmiszer-biztonsági és egyéb jogszabályokkal, amelyekben az elővigyázatosság elve is rögzítésre került.

Az elv lehetővé teszi, hogy az EU megelőző intézkedést hozzon az embereket vagy a környezetet érintő esetleges kockázatok esetén, amennyiben a bizonyítékok nem megbízhatóak.

A megállapodás hivatkozik az „egészségügyi és növényegészségügyi (SPS)” intézkedésekre? Mik azok és miért fontosak?

Ezek olyan intézkedések (pl. jogszabályok, rendeletek, szabványok), amelyeknek célja az élelmiszerbiztonság, valamint az állat- és növényegészségügy biztosítása.

Azt garantálják, hogy a forgalomba hozott élelmiszertermékek, ideértve az EU-n kívülről

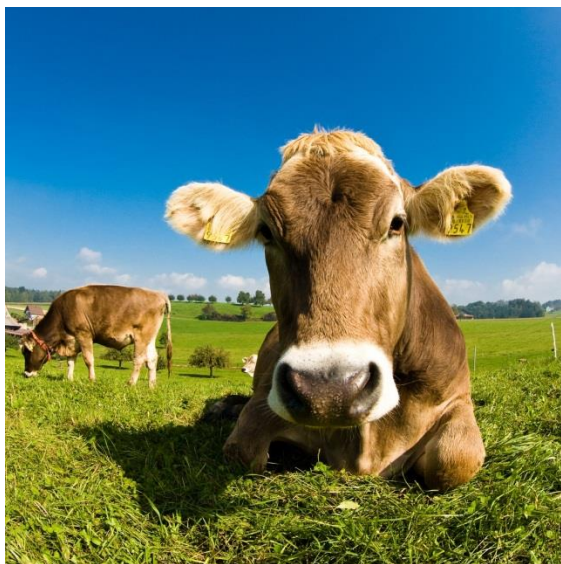

származó behozatalt is, biztonságosak legyenek a vevők számára.

Hogyan kezeli a megállapodás az SPS-intézkedéseket?

Az SPS fejezet célja, hogy segítse az egyik fél exportőreinek a másik fél piacára való bejutását azáltal, hogy mindkét fél kötelezettséget vállal a következők vonatkozásában:

- az átláthatóság javítása a kapcsolódó SPS-rendeleteik terén
- információcsere az SPS-hez kapcsolódó jogszabályokról és rendeletekről, továbbá azokról, amelyek hatással vannak a kereskedelemre.

A fejezetben mindkét fél egyetért az alábbiak tekintetében:

- megerősítik a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) SPS-megállapodása szerinti jogait és kötelezettségeiket

- elismerik egymás koncepcióit az állatbetegségek ellenőrzésére, valamint az állatok és növények egészségi állapotának azonosítására vonatkozó nemzetközi szabványokkal összhangban.
- elismerik a regionalizációt mint alaptételt annak eldöntéséhez, hogy lehetővé tegyék-e a betegségtől mentes területekről történő behozatalt; a regionalizáció a betegségek ellenőrzésére és/vagy a biztonságos kereskedelem fenntartására használt eszköz, amely együtt jár a betegség által érintett területekről származó áruk kereskedelmének korlátozásával és a betegség által érintetlen területekről származó áruk zavartalan kereskedelmének biztosításával.

E kötelezettségvállalások segítséget nyújtanak az európai agrár-élelmiszeripari exportőröknek. Hozzájárulnak annak biztosításához, hogy termékeiket ne gátolják indokolatlan SPS-akadályok a japán piacra jutásban.

A fejezet olyan mechanizmusokat is tartalmaz, amelyek célja az EU-ból Japánba irányuló élelmiszer-behozatal jóváhagyására szolgáló eljárások egyszerűsítése. Ez lerövidíti azt az időt, amelyre Japánnak szüksége van az ilyen jóváhagyások kibocsátásához.

Japán és az EU megállapodtak abban, hogy létrehoznak egy vegyes bizottságot és kialakítják a kommunikáció egyéb csatornáit annak érdekében, hogy mihamarabb kezeljék az SPS-kérdéseket.

EU–Japán

GAZDASÁGI PARTNERSÉGI MEGÁLLAPODÁSHOZ